

rehabilitacija političkih osuđenika i povratak Vojislava Šešelja, lidera ultranacionalističkih radikala iz Međunarodnog suda za ratne zločine na prostoru bivše Jugoslavije u Hagu.

Sedmo mesto, kao i godinu pre, zauzeli su tekstovi o diskriminaciji – 2,81 odsto (2013 – 2,96).

Od osmog do 14. mesta raspoređeni su napisi o slobodi međunarodnog kretanja koji obuhvataju i azilante – 2,34 odsto (2013 – 1,10), tekstovi o položaju nezavisnih tela – 1,89 odsto (2013 – 1,20), napisi o pravima nacionalnih manjina – 1,81 (2013 – 2,12), članci o reformi pravosuđa – 1,09 odsto (2013 – 0,81), tekstovi o trgovini ljudima – 0,56 odsto (2013 – 0,83), napisi o Srbiji pred međunarodnim telima koji obuhvataju i obraćanje naših građana Evropskom sudu za ljudska prava u Strazburu – 0,53 odsto (2013 – 0,44), kao i tekstovi o položaju verskih zajednica – 0,48 odsto (2013 – 0,71).

Poslednja četiri mesta, uz umanjeње broja napisa, zauzeli su tekstovi o radu Ustavnog suda – 0,40 odsto (2013 – 0,87), napisi o reformi Krivičnog zakonika – 0,24 odsto (2013 – 0,28), tekstovi o povraćaju oduzete imovine – 0,23 odsto (2013 – 0,40), kao i napisi o položaju nevladinih organizacija – 0,02 odsto (2013 – 0,29).

Sudeći po strukturi izdvojenih tekstova, stanje ljudskih prava u Srbiji se i dalje pogoršava. Podatak da je preko 40 odsto tekstova sa područja pod jakim uticajem politike – politička prava i demokratija i pravo na pravično suđenje, kao i način na koji se o tim temama izveštava, potkrepljuje zaključak da su srpski mediji izuzetno blizu poziciji portparola političkih i ekonomskih centara moći i veoma daleko od pozicije čuvara javnog interesa i demokratskih vrednosti.

Ako se tome doda da je gotovo svaki deseti izdvojeni tekst posvećen odnosu prema nasilju, kao i to da to izveštavanje obiluje prekršajima profesionalne etike i Metodologija istraživanja i analiza štampanih medija često ima senzacionalističku notu, dolazi se do konstatacije da tekstovi koji se bave ljudskim pravima u užem smislu čine manje od polovine izdvojenih napisa. Od te polovine, nešto više od 50 odsto je posvećeno problemima sa socijalno ekonomskim pravima, kao i nelegalnim i sve oštrijim pritiscima kojima su izloženi srpski mediji.

Sva ostala područja ljudskih prava u užem smislu – diskriminacija, prava nacionalnih manjina, prava verskih zajednica, prevladavanje prošlosti, sloboda kretanja, položaj azilanata, rad Ustavnog suda, položaj nezavisnih tela i reforma pravosuđa, imaju skromni udeo od oko 18 odsto izdvojenih napisa (2013 – 16,00).

Analiza ovih podataka dodatno potvrđuje stav da je stanje ljudskih prava u Srbiji u 2014. godini pogoršano u odnosu na prethodnu godinu, naročito kada su u pitanju socijalna i ekonomska prava, sloboda izražavanja, položaj nezavisnih tela i reforma pravosuđa.

U Srbiji je 2014. godina bila ponovo godina izbora. Naime, već krajem 2013. godine partije na vlasti su najavile vanredne parlamentarne izbore iako su nepu-ne dve godine ranije, u maju 2012. godine održani redovni parlamentarni izbori.

Odluku o održavanju prevremenih parlamentarnih izbora donela su predsedništva Socijalističke partije Srbije (SPS) i Srpske napredne stranke (SNS) obrazlažući ovakvu odluku potrebom da se „proveri volja naroda“. Vlada Srbije, na čijem čelu je tada bio Ivica Dačić, usvojila je zvanični predlog o raspisivanju vanrednih parlamentarnih izbora i uputila ga predsedniku Srbije Tomislavu Nikoliću